

kuldpõrnikaneiu lendumas,“ seletas Maisi-Lii ja haaras Malle käe, et järgneda pidulistele peoruumidesse.

Suures saalis keerlesid juba tantsupaarid kerges valsirütmis. Timsi juhatas muusikakoori. Siin oli üle poolesaja külalise. Peoliste hulgas oli näha doktor Krookust Anlega lõbusalt keerutamas. Sirbsi hõljus Maisi-Liiga, Peedu Siisi-Liiga ja Malle liblikas Vikertiivaga. Tantsu järel muutus sisesaalis juba hämaraks. Siin ja seal süttisid jaanineitside laternad, ilutuledena valgustades peoruume.

Kuninganna palus Anlet laulda paar laulu. Anle laulis mahedalt ja voolavalt „Kulleste uinulaulu“. Laulu järel piirasid Maisi-Lii, Peedu ja Siisi-Lii Anlet ja pärisid, kuidas talle haigemajas elu meeldib.

„Kas sa tead, et su suvila on lõhutud?“ küsis Siisi-Lii.

„Jah, ma tean seda küll. Üks metsakärbes, kes tuli oma silma ravima, teadis sellest kõnelda,“ ütles Anle vaikselt.

Nüüd paluti Timsit mängida midagi inimestelt kuulnud muusikat. Otsekohe valitses peoliste seas täieline vaikus. Ja Timsi mängis südant haaravalt